

[M. C. Jensen.]

jo nok ved at forlænge den gældende Lov et Aar ud over 1. April lade dette Lovforslag ligge, og jeg personlig skulde ikke have noget imod det. Men jeg ved jo — det har ogsaa den højtærede Minister nævnt —, at der hos Fiskeriets Bierhverv er stærke Ønsker om at faa Hjælp til Finansiering af deres Virksomheder, og det er jo vel muligt, at man under Hensyn hertil bør søge Lovforslaget gennemført med al den fornødne Forsigtighed, som jeg mener, man bør anlægge her. Ellers kunde vi jo vente og se Tiden an og, som nævnt, forlænge den nugældende Lov, eventuelt med den Ændring, at Fiskerne yder den Rente, som Staten maa give for at skaffe Penge til Veje. Ministeren udtalte umiddelbart derefter, at som Forholdene laa, ønskede man Sagen fremmet, og det har man jo ogsaa fra de forskellige Partiers Side givet Tilsagn om.

Maa jeg endelig gøre en Bemærkning til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) angaaende Forstaaelsen af § 6 f. med Hensyn til Anvendelse af Fartøjer. Man har fra Fiskerierhvervets Side været opmærksom herpaa. For en Del af Fiskerne er Fiskeriet Hovederhvervet, og Fartøjet anvendes væsentligst til selve Fiskerigerningen; men det hænder, at Fartøjet kan anvendes til andet, f. Eks. til at sejle med Kartofler eller lignende. Det kan da volde nogen Vanskelighed, hvis man har en Lovbestemmelse som den, der staar her. En Fisker kan sejle med en Last Kartofler og i næste Uge med en Last Sten. Hvor er da Grænsen? Vi har fra Fiskerierhvervets Side ment, at man skulde lægge Afgørelsen heraf i den Bestyrelses Hænder, der nu bliver sat til at varetage Institutionens Interesser. Vi har foreslaaet, at der skulde staa, at de ydede Laan forfalder til øjeblikkelig Udbetaling, naar det pantsatte Fartøj efter Bestyrelsens Skøn ikke længer benyttes til det Formaal, hvortil Laanet er givet; men man har ikke i Folketinget ment at kunne tage Hensyn hertil. Det kan vi dog tales ved om i det kommende Udvalg. Efter min Opfattelse vilde det være bedre, om Bestyrelsen for Instituttet havde lidt friere Hænder paa dette Omraade, saa at Bestemmelsen ikke absolut skulde forstaaes saadan, at naar et Fartøj, hvor det kun drejer sig om en enkelt Rejse eller kortere Tid, anvendes til et andet Formaal, skal Laanet være forfaldet til øjeblikkelig Udbetaling. Det kan medføre adskillige Ulemper for de paagældende, hvis man afskærer

dem fra at tjene en Skilling, naar Fiskeriet i en Tid ikke giver noget Udbytte.

Josiassen: Den ærede sidste Taler kom med en Bemærkning, som jeg finder i høj Grad forunderlig. Den gik ud paa, at man jo kunde udsætte Forslagets Behandling og saa forlænge den gældende Lov. Nu er Forholdet det, at den ærede Ordfører for Venstre har meget nær Forbindelse med Dansk Fiskeriforening, og jeg vil gerne have Lov til her at citere nogle Udtalelser, der faldt paa Foreningens Generalforsamling, som fandt Sted i Sommeren 1931. De findes i Dansk Fiskeritidende Nr. 34 af 26. August, Side 435. Det er en af de tilstedeværende, der har bedt om Ordet, Johan Petersen, Skagen. Han

„takkede Statsministeren for den Laaneform, han havde foreslaaet. Som det hidtil havde gaaet, havde det ofte knebet med, at Bevillingerne kunde strække til. Det var nedslaaende, at man ikke kunde faa Penge til Laan, naar et Skib var bygget. Faar vi et Kreditinstitut, vil Pengene være til Stede og kan faas, naar Fartøjet er færdigt. Det er godt, og det er ogsaa godt, at der kan ydes Laan til Konservesfabrikker. Det vil faa Betydning for Udviklingen i Fremtiden, saa man kan afsætte Overproduktionen.“

Et andet Medlem af Dansk Fiskeriforening, en meget bekendt Mand, nemlig Jens Damsgaard, Klim,

„ønskede Kreditinstituttet gennemført under den nuværende Statsminister“, og han følger til:

„Laanebehovet kan ikke tilfredsstilles i Øjeblikket, som Forholdene er, og der er ikke Kuttere nok til de Unge, som maa ud paa Havene.“

Han anbefalede Forslaget paa det varmeste. Den samme Mand har endvidere i „Aalborg Amtstidende“ udtalt, at Fiskeriets Kreditforhold er et af de vigtigste Spørgsmaal, der staar for os, og at han oprigtigt ønsker, at Fiskeriministeren her maa have en heldig Haand; heraf vil i høj Grad den store Fremtid for Fiskeriet være afhængig. Det er Udtalelser fra dette Sted, hvor man drøftede det foreliggende for Fiskerierhvervet efter min Mening betydningsfulde Spørgsmaal, og det ses ikke af Referaterne, at nogen har taget Afstand; man har tværtimod enstemmigt med 35 Stemmer vedtaget at opfordre Bestyrelsen til at fortsætte Arbejdet, naturligvis for at opnaa de bedst mulige Forhold i Henhold til, hvad der var forelagt.

Maa jeg dernæst have Lov til at sige